

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 962/2016
31.08.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.Ј., због кривичног дела тешко дело против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Г.Т., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу Кв бр. 140/16 од 19.05.2016. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж2 бр. 354/16 од 28.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.08.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј., адв. Г.Т., поднет против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу Кв бр. 140/16 од 19.05.2016. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж2 бр. 354/16 од 28.06.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв бр. 140/16 од 19.05.2016. године одбијен је захтев браниоца осуђеног Г.Ј., адв. Г.Т., за понављање кривичног поступка у предмету тога суда 4К бр. 241/13, правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Нишу 13Кж1 878/14 од 28.01.2015. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу 18Кж2 бр. 354/16 од 28.06.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног Г.Ј., изјављена против решења Основног суда у Прокупљу Кв бр. 140/16 од 19.05.2016. године.

Против правноснажних решења Основног суда у Прокупљу Кв бр. 140/16 од 19.05.2016. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж2 бр. 354/16 од 28.06.2016. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Г.Ј., адв. Г.Т., због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 5. и члана 16. Кривичног законика, с предлогом да Врховни касациони суд

усвоји захтев, преиначи побијана решења тако што ће дозволити понављање поступка у корист осуђеног Г.Ј.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. и 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Г.Ј., адв. Г.Т., је недозвољен.

Чланом 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреде одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Према томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члан 439. тачка 2) ЗКП, при чему само формално означава ове повреде због којих је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се ове повреде састоје, већ у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП само наводи да се ради о недозвољеном доказу - вештачењу др Р.К., зато што садржи недостатке, без образложења у чему се недостаци састоје, док у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП указује на повреде које су процесноправне природе, тачније указује на повреду члана 5. Кривичног законика, у односу на примену Законика о кривичном поступку, а наиме да је поступак окончан по одредбама Законика о кривичном поступку који је важио од 01.10.2013. године, а требало је у конкретном случају, као повољније применити одредбе Законика о кривичном поступку који се примењује до 01.10.2013. године, а што представља недозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости сходно члану 485. став 4. ЗКП.

Надаље, у захтеву за заштиту законитости се као разлог подношења захтева истиче и повреда члана 5. и члана 16. Кривичног законика, из којих разлога такође у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Како дакле, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено (члан 438. став 2. тачка 1) и члан 439. тачка 2) ЗКП, а суштински указује на недозвољене разлоге за подношење захтева члан 5. и члан 16. КЗ односно разлоге који нису таксативно набројани у одредби члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.